

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 5ης Μαρτίου 1997

Υπόθεση T-96/95

Sébastien Rozand-Lambiotte
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Δόκιμοι υπάλληλοι - Μη μονιμοποίηση μετά τη λήξη της περιόδου
δοκιμαστικής υπηρεσίας - Άρθρα 26, 34 και 43 του ΚΥΚ - Δικαιώματα άμυνας
- Ανεπαρκής αιτιολόγηση - Καθήκον αρωγής - Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα . . . . . II - 97

Αντικείμενο: Προσφυγή με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της
Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 1994, περί απολύσεως του
προσφεύγοντος μετά τη λήξη της περιόδου δοκιμαστικής
υπηρεσίας.

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της αποφάσεως

Ο προσφεύγων διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και
μετατάχθηκε ταυτόχρονα στην Επιτροπή στη μονάδα 5 («μη κυβερνητικές
οργανώσεις, κοινωνική προσαρμογή, ανθρωπιστική βοήθεια, επιστήμη και

τεχνολογία, υγεία») της διεύθυνσεως IB («σχέσεις με τις χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης») της γενικής διεύθυνσεως I (εξωτερικές οικονομικές σχέσεις) (ΓΔ I) (μονάδα I.IB.5), όπου ανέλαβε καθήκοντα ως δόκιμος υπάλληλος στις 16 Ιουνίου 1993. Ο προσφεύγων προσλήφθηκε ως υπάλληλος διοικήσεως και κατατάχθηκε στην κατηγορία Α, στον βαθμό 7.

Με σημείωμα της 3ης Σεπτεμβρίου 1993, η μονάδα 5 («διάρθρωση και προσωπικό Α και ΛΑ - αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες») της διεύθυνσεως Α («προσωπικό») της γενικής διεύθυνσεως ΙΧ (προσωπικό και διοίκηση) (ΓΔ ΙΧ) (μονάδα ΙΧ.Α.5) της Επιτροπής υπενθύμισε στη ΓΔ I ότι ο προσφεύγων και πέντε άλλοι δόκιμοι υπάλληλοι θα συμπλήρωναν το ήμισυ της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας τους στις 16 Οκτωβρίου 1993. Στο σημείωμα αυτό, αναφέρονταν τα εξής: «Αν διαπιστώσατε κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής δυσχέρειες προσαρμογής, [παρακαλείσθε] να πράξετε τα δέοντα ώστε να ενημερωθούν οι υπάλληλοι και να προσέξουν τη συμπεριφορά τους ή, ενδεχομένως, προκειμένου να δοκιμαστούν οι ικανότητές τους σε άλλα καθήκοντα που είναι διαθέσιμα στη γενική διεύθυνσή σας, αν η οργάνωση των εργασιών της το επιτρέπει.»

Στις 28 Σεπτεμβρίου 1993, ο προϊστάμενος της μονάδας I.IB.5 απήλυθε σημείωμα στον βοηθό του γενικού διευθυντή της ΓΔ I, σχετικά με την αξιολόγηση της εργασίας και της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος στο μέσον της δοκιμαστικής υπηρεσίας που αυτός εκτελούσε στη μονάδα του. Στο σημείωμα αυτό, ανέφερε τα εξής: «Μολονότι ο Rozand-Lambiotte ανταποκρίνεται από άποψη διανοητικών ικανοτήτων στα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί (...), φαίνεται να φέρει βαρέως τη διοικητική και ιεραρχική πτυχή των καθηκόντων του. Ωστόσο, σημείωσε σημαντικές προόδους, ιδίως μετά από πολλές συζητήσεις που είχε με τον προϊστάμενο τομέως.»

Η έκθεση κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας του προσφεύγοντος καταρτίστηκε από τον διευθυντή της διεύθυνσεως I.IB, κατόπιν διαβουλεύσεως με τον προϊστάμενο της μονάδος I.IB.5, και υπογράφηκε στις 18 Φεβρουαρίου 1994. Στην έκθεση αυτή, ο προσφεύγων κρίθηκε ως «ανεπαρκής» όσον αφορά την κατανόηση, την προσαρμοστικότητα και την κρίση, καθώς και όσον αφορά την πρωτοβουλία, την ποιότητα της εργασίας, την ταχύτητα στην εκτέλεση της εργασίας,

τις σχέσεις εντός της υπηρεσίας και τις σχέσεις με τους τρίτους. Ο βαθμολογητής πρότεινε την απόλυση μετά τη λήξη της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

Η έκθεση κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα την 1η Μαρτίου 1994 και αυτός διατύπωσε τις παρατηρήσεις του εγγράφως στις 4 Μαρτίου 1994. Με σημείωμα της 16ης Μαρτίου 1994, ο γενικός διευθυντής της ΓΔ ΙΧ πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι, ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ), ήταν αρμόδιος, αφού ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού, να λάβει τυπική απόφαση περί του προσφεύγοντος. Ανέφερε ότι ζήτησε πληροφορίες από τη ΓΔ Ι για τα προσαπτόμενα περιστατικά και παρέθεσε ορισμένα έγγραφα τα οποία συνήψε στο σημείωμά του. Ο γενικός διευθυντής κάλεσε τον προσφεύγοντα να του υποβάλει πρόσθετες παρατηρήσεις στις 25 Μαρτίου 1994 το αργότερο και του επισήμανε ότι, μέχρι τη διατύπωση της γνώμης της επιτροπής εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού και τη λήψη της τελικής απόφασης, θα παρέμενε στη θέση του ως δόκιμος υπάλληλος. Με σημείωμα της 18ης Μαρτίου 1994, ο προσφεύγων διαβίβασε τις παρατηρήσεις του στον γενικό διευθυντή της ΓΔ ΙΧ.

Κατά τη συνεδρίαση της 2ας Μαΐου 1994, η επιτροπή εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού αποφάσισε να προχωρήσει στην ακρόαση του προσφεύγοντος και των προϊσταμένων του. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν μπόρεσε να παρουσιαστεί στις 5 Μαΐου 1994, η ακρόαση έλαβε χώρα κατά τη συνεδρίαση της 17ης Μαΐου 1994. Στις 20 Μαΐου 1994, η επιτροπή εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού διατύπωσε τη γνώμη της, με την οποία πρότεινε στην ΑΔΑ, με πλειοψηφία τριών ψήφων έναντι μιας, να «εγκρίνει την πρόταση της ΓΔ Ι (απόλυση)».

Στις 5 Ιουλίου 1994, η επιτροπή εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού συνεδρίασε με άλλη σύνθεση, κατά την οποία όλα τα μέλη ήταν τουλάχιστον βαθμού Α 7 και δεν ήταν επίσης μέλη της επιτροπής ίσης εκπροσώπησης. Η επιτροπή εκθέσεων, με πλειοψηφία τριών ψήφων έναντι μίας, διατύπωσε εκ νέου γνώμη με την οποία πρότεινε την απόλυση.

Με απόφαση της 12ης Ιουλίου 1994, η ΑΔΑ, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του αρμόδιου για τα ζητήματα προσωπικού και διοικήσεως μέλους της Επιτροπής, απέλυσε τον προσφεύγοντα από 16 Αυγούστου 1994 (προσβαλλόμενη απόφαση).

Επί της ουσίας

Επί του πρώτου λόγου που αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση των άρθρων 26 και 43 του ΚΥΚ, καθώς και ανεπαρκή αιτιολόγηση

Επί της παραβάσεως του άρθρου 26 του ΚΥΚ και της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας

Το άρθρο 26 του ΚΥΚ περιλαμβάνεται στον τίτλο ΙΙ του ΚΥΚ, ο οποίος τιτλοφορείται «Δικαιώματα και υποχρεώσεις του υπαλλήλου». Τόσο από το αντικείμενο όσο και από το περιεχόμενο των διατάξεων του τίτλου αυτού προκύπτει ότι οι εν λόγω διατάξεις ισχύουν για όλους τους υπαλλήλους, συμπεριλαμβανομένων των δοκίμων υπαλλήλων. Συνεπώς, το άρθρο 26 έχει εφαρμογή επ' αυτών. Πρέπει να τονιστεί ότι με την απόφασή του Kurka-Floridi κατά ΟΚΕ το Πρωτοδικείο, χωρίς να μνημονεύσει ρητώς το άρθρο 26 του οποίου δεν είχε γίνει επίκληση, στηρίχθηκε ήδη στη νομολογία που αφορά το άρθρο αυτό για να κρίνει αν μια απόφαση μη μονιμοποίησης δοκίμου υπαλλήλου ήταν παράνομη (σκέψη 41).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 1η Απριλίου 1992, Τ-26/91, Kurka-Floridi κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1992, σ. ΙΙ-1615, σκέψη 39

Ο σκοπός του άρθρου 26 του ΚΥΚ συνίσταται στη διασφάλιση των δικαιωμάτων άμυνας του υπαλλήλου, αποκλείοντας το ενδεχόμενο οι αποφάσεις που λαμβάνει η ΑΔΑ και επηρεάζουν την υπηρεσιακή κατάστασή του και τη σταδιοδρομία του να στηρίζονται σε περιστατικά αφορώντα τη συμπεριφορά του, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στον ατομικό του φάκελο. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι μια απόφαση που στηρίζεται σε τέτοια στοιχεία είναι αντίθετη προς τις εγγυήσεις του ΚΥΚ και πρέπει να ακυρώνεται ως ληφθείσα κατόπιν παράνομης διαδικασίας (σκέψη 42).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 3 Φεβρουαρίου 1971, 21/70, Rittweger κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 675, σκέψεις 29 έως 41· ΔΕΚ, 28 Ιουνίου 1972, 88/71, Brasseur κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1972, σ. 499, σκέψη 11· ΔΕΚ, 12 Φεβρουαρίου 1987, 233/85, Bonino κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 739, σκέψη 11· ΠΕΚ, 5 Δεκεμβρίου 1990, T-82/89, Marcato κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-735, σκέψη 78

Ωστόσο, μολονότι το όργανο υποχρεούται, από το άρθρο 26, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α΄, του ΚΥΚ, να τοποθετεί στον ατομικό φάκελο του υπαλλήλου όλα τα έγγραφα που αφορούν την υπηρεσιακή του κατάσταση και όλες τις εκθέσεις που αφορούν την ικανότητα, την απόδοση ή τη συμπεριφορά του, το γεγονός και μόνον ότι ορισμένα έγγραφα δεν τοποθετήθηκαν στον ατομικό φάκελο δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ακύρωση βλαπτικής αποφάσεως, αν τα έγγραφα αυτά γνωστοποιήθηκαν πράγματι στον ενδιαφερόμενο. Συγκεκριμένα, από το άρθρο 26, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ προκύπτει ότι η αδυναμία να αντισταχθούν στον υπάλληλο έγγραφα αφορώντα την ικανότητά του, την απόδοσή του ή τη συμπεριφορά του πλήττει μόνο τα έγγραφα τα οποία δεν του έχουν προηγουμένως κοινοποιηθεί. Η αδυναμία αυτή δεν αφορά τα έγγραφα τα οποία, μολονότι του έχουν γνωστοποιηθεί, δεν έχουν ακόμη τοποθετηθεί στον ατομικό του φάκελο. Σε περίπτωση που το θεσμικό όργανο δεν τοποθετήσει τα έγγραφα αυτά στον ατομικό φάκελο του υπαλλήλου, αυτός μπορεί πάντα να υποβάλει σχετική αίτηση βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ και, σε περίπτωση απορρίψεως, διοικητική ένσταση. Σε καμία όμως περίπτωση το όργανο δεν μπορεί να εμποδίσει να λάβει απόφαση προς το συμφέρον της υπηρεσίας βάσει εγγράφων που έχουν κοινοποιηθεί προηγουμένως στον ενδιαφερόμενο, για τον μοναδικό λόγο ότι τα έγγραφα αυτά δεν έχουν τοποθετηθεί στον ατομικό του φάκελο (σκέψη 43).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 12 Νοεμβρίου 1996, C-294/95 P, Ojha κατά Επιτροπής, δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 8

Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στην έκθεση κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας του προσφεύγοντος και στη γνώμη της επιτροπής εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού, καθώς και εμμέσως, μέσω της γνώμης αυτής, στα στοιχεία που παρέσχε η ΓΔ Ι προς στήριξη των εκτιμήσεων που περιέχονται στην έκθεση κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας και τα οποία είναι συνημμένα στο σημείωμα της 16ης Μαρτίου 1994. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στον προσφεύγοντα κοινοποιήθηκαν τόσο η έκθεση κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας όσο και τα στοιχεία που παρέσχε η ΓΔ Ι πριν από τη λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ο προσφεύγων διατύπωσε τις παρατηρήσεις του επί της εκθέσεως κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας με το σημείωμά του της 4ης Μαρτίου 1994 και επί των εν λόγω στοιχείων

τόσο με το σημείωμά του της 18ης Μαρτίου 1994 όσο και ενώπιον της επιτροπής εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού, όταν αυτή προέβη στην ακρόασή του. Δεν αμφισβητείται εξάλλου ότι του κοινοποιήθηκε η γνώμη της επιτροπής εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού (σκέψη 44).

Ο προσφεύγων δεν μπορεί βεβαίως να υποστηρίξει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 26 του ΚΥΚ και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς του μη κοινοποιώντας του και μη τοποθετώντας στον ατομικό του φάκελο το σημείωμα της 28ης Σεπτεμβρίου 1993 που περιέχει εκτίμηση, κατά το μέσο της δοκιμαστικής τους υπηρεσίας, της εργασίας του και της συμπεριφοράς του. Συγκεκριμένα, ούτε η προσβαλλόμενη απόφαση ούτε η γνώμη της επιτροπής εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού μνημονεύουν υπό οποιαδήποτε μορφή το σημείωμα αυτό. Ακόμη και αν η επιτροπή των εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού έλαβε αντίγραφο του σημειώματος πριν τη διατύπωση της γνώμης της, πράγμα το οποίο δεν έχει αποδειχθεί, δεν στήριξε τη γνώμη της επί του σημειώματος αυτού. Επομένως, ούτε και η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στο εν λόγω σημείωμα. Εν πάση περιπτώσει, οι επικρίσεις που περιλαμβάνονται στο σημείωμα αυτό διατυπώνονται επίσης στην έκθεση κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας. Συνεπώς, η μη κοινοποίηση του σημειώματος δεν προσέβαλε το δικαίωμα του προσφεύγοντος να ακουστεί πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως (σκέψη 45).

Παραπομπή: Kupka-Floridi κατά ΟΚΕ, όπ.π. σκέψη 39

Επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Η υποχρέωση αιτιολογήσεως θεσπίζεται με το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ. Οι απαιτούμενες προϋποθέσεις αιτιολογήσεως που ισχύουν για την προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να εκτιμώνται από την άποψη του ιδιαίτερου χαρακτήρα μιας αποφάσεως περί μη μονιμοποιήσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί η διαφορετική φύση μιας αποφάσεως αυτού του είδους και της καθαρτό απολύσεως ενός μονίμου υπαλλήλου. Ενώ στην τελευταία αυτή περίπτωση επιβάλλεται διεξοδική εξέταση των λόγων που δικαιολογούν τη διακοπή μιας υφισταμένης σχέσεως εργασίας, στις αποφάσεις περί μονιμοποιήσεως των δοκίμων υπαλλήλων η εξέταση αφορά την ύπαρξη ή όχι ενός συνόλου θετικών στοιχείων από τα οποία να προκύπτει ότι η μονιμοποίηση του δοκίμου υπαλλήλου είναι προς το συμφέρον της υπηρεσίας (σκέψη 48).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 17 Νοεμβρίου 1983, 290/82, Τréfois κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1983, σ. 3751, σκέψη 25· ΔΕΚ, 15 Μαΐου 1985, 3/84, Πατρινός κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1985, σ. 1421, σκέψη 13

Η προσβαλλόμενη απόφαση παραπέμπει στην έκθεση κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας και στη γνώμη της επιτροπής εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού, καθώς και εμμέσως, μέσω της γνώμης αυτής, στα στοιχεία που παρέσχε η ΓΔ Ι προς στήριξη των εκτιμήσεων που περιέχονται στην έκθεση κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει πλούσια αιτιολόγηση, η οποία επέτρεψε στον προσφεύγοντα να κατανοήσει απολύτως τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν τον μονιμοποίησε (σκέψη 49).

Επί της παραβάσεως του άρθρου 43 του ΚΥΚ και του οδηγού για τη σύνταξη των περιοδικών εκθέσεων κρίσεως

Επί ποινή απαραδέκτου, ένας λόγος που προβάλλεται ενώπιον του κοινοτικού δικαστηρίου πρέπει προηγουμένως να έχει προβληθεί στο πλαίσιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, προκειμένου η ΑΔΑ να είναι σε θέση να γνωρίζει με επαρκή ακρίβεια τις επικρίσεις που ο ενδιαφερόμενος διατυπώνει κατά της βαλλομένης αποφάσεως. Μολονότι οι αμφισβητήσεις που διατυπώνονται με την ένσταση μπορούν, ενώπιον του κοινοτικού δικαστηρίου, να αναπτυχθούν με την προβολή ισχυρισμών και επιχειρημάτων που δεν περιέχονται κατ' ανάγκη στην ένσταση, αλλά συνδέονται στενά μ' αυτήν, εν προκειμένω, η επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως δεν συνδέεται με καμία από τις αμφισβητήσεις που διατύπωσε με την ένστασή του. Επομένως, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να γνωρίζει την επιχειρηματολογία αυτή, ακόμη και αν προσπαθούσε να ερμηνεύσει την ένσταση με ευρύτητα πνεύματος (σκέψη 51)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 6 Ιουνίου 1996, T-262/94, Baiwir κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. II-739, σκέψεις 40 και 41

Επί του δευτέρου λόγου που αφορά παράβαση του άρθρου 34 του ΚΥΚ

Σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, η έκθεση κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας πρέπει να καταρτίζεται το αργότερο πριν από τη λήξη της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Εν προκειμένω, η έκθεση κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας υπογράφηκε στις 18 Φεβρουαρίου 1994 από τον διευθυντή και τον προϊστάμενο μονάδος του προσφεύγοντος και καταρτίστηκε συνεπώς αυθημερόν. Επομένως, καταρτίστηκε με καθυστέρηση τριών ημερών. Επιπλέον, η έκθεση δεν κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα παρά ένδεκα ημέρες αργότερα (σκέψη 67).

Παραπομπή: Kupka-Floridi κατά ΟΚΕ, όπ.π., σκέψη 19

Η καθυστέρηση στην κατάρτιση της εκθέσεως κρίσεως μετά το πέρας της δοκιμαστικής υπηρεσίας συνιστά παρατυπία από την άποψη των ρητώς επιβαλλομένων προϋποθέσεων του ΚΥΚ, η οποία, όσο ατυχής και αν είναι, δεν μπορεί ωστόσο να θέσει υπό αμφισβήτηση το κύρος της εκθέσεως. Επιπλέον, δεδομένου ότι προσφέρθηκε η δυνατότητα στον προσφεύγοντα να προβάλει υπό κανονικές συνθήκες την άποψή του επί της εκθέσεως περί της δοκιμαστικής υπηρεσίας, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να κριθεί ανίσχυρη από το γεγονός και μόνο της εκπρόθεσμης κοινοποίησής της (σκέψη 68).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 25 Μαρτίου 1982, 98/81, Munk κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1155, σκέψη 8· Kupka-Floridi κατά ΟΚΕ, όπ.π., σκέψη 20

Όσον αφορά την ημερομηνία εκδόσεως της γνώμης της επιτροπής των εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η επιτροπή συνεκλήθη στις 21 Απριλίου 1994. Σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, έπρεπε να διατυπώσει τη γνώμη της εντός προθεσμίας τριών εβδομάδων, ήτοι το αργότερο στις 12 Μαΐου 1994. Στην πραγματικότητα, η γνώμη εκδόθηκε στις 5 Ιουλίου 1994. Ωστόσο, η καθυστέρηση αυτή δεν μπορούσε να βλάψει τον προσφεύγοντα. Ο σκοπός του άρθρου 34, παράγραφος 3, του ΚΥΚ συνίσταται στο να διασφαλίζει τη δυνατότητα εκδόσεως της αποφάσεως περί της μονιμοποίησής πριν από τη λήξη της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας. Στην περίπτωση του προσφεύγοντος, η απόφαση περί μη μονιμοποίησής εκδόθηκε στις 12 Ιουλίου 1994, με έναρξη εφαρμογής από 16 Αυγούστου 1994. Ο προσφεύγων δεν υπέστη εντεύθεν καμία

δυσμενή συνέπεια, δεδομένου ότι παρέμεινε στα καθήκοντά του και αμείφθηκε ως δόκιμος υπάλληλος κατά την περίοδο αυτή (σκέψεις 70 και 71).

Παραπομπή: Tréfois κατά Δικαστηρίου, όπ.π., σκέψη 16

Όσον αφορά τη σύνθεση της επιτροπής εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα μέλη που ήταν παρόντα κατά την έκδοση της τελικής γνώμης της 5ης Ιουλίου 1994 ήταν όλα ανώτεροι υπάλληλοι της Επιτροπής, όπως το απαιτεί το άρθρο 10 του παραρτήματος II του ΚΥΚ (σκέψη 75).

Ούτε η παρουσία ενός μέλους της επιτροπής ίσης εκπροσώπησης κατά την ακρόαση ούτε η αντικατάσταση ενός μέλους μεταξύ της εκδόσεως της γνώμης της 20ής Μαΐου 1994 και της εκδόσεως της γνώμης της 5ης Ιουλίου 1994 είχαν επίπτωση στο περιεχόμενο της γνώμης που εξέδωσε η επιτροπή των εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού. Επομένως, τα περιστατικά αυτά δεν καθιστούν πλημμελή την ενώπιον της επιτροπής διαδικασία (σκέψη 78).

Τέλος, όσον αφορά το γεγονός ότι δύο από τα μέλη της επιτροπής των εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού που ήταν παρόντα κατά την έκδοση της γνώμης της 5ης Ιουλίου 1994 δεν είχαν παρευρεθεί στην ακρόαση, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, μολονότι είναι ασφαλώς επιθυμητό, σύμφωνα με κανόνα της χρηστής διοικήσεως, τα μέλη της επιτροπής που είναι παρόντα κατά την έκδοση της γνώμης να ήταν όλα παρόντα και κατά την ακρόαση, η μη τήρηση του κανόνα αυτού δεν μπορεί ωστόσο να συνεπάγεται την ακύρωση αποφάσεως παρά μόνον αν αποδεικνύεται ότι μπόρεσε να επηρεάσει αποφασιστικά την προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι καμία διάταξη του ΚΥΚ δεν απαιτεί να διατηρεί η επιτροπή των εκθέσεων κρίσεως του προσωπικού την ίδια σύνθεση καθ' όλη τη διάρκεια μιας διαδικασίας (σκέψη 79).

Επί του τρίτου λόγου που αφορά παράβαση του καθήκοντος αρωγής

Μολονότι η δοκιμαστική υπηρεσία που σκοπό έχει να επιτρέψει να κριθούν οι ικανότητες και η συμπεριφορά του δοκίμου υπαλλήλου δεν μπορεί να εξομοιωθεί με περίοδο επιμορφώσεως, επιβάλλεται παρ' όλ' αυτά να παρέχεται στον ενδιαφερόμενο η ευχέρεια, κατά την περίοδο αυτή, να αποδεικνύει τα προσόντα του. Η προϋπόθεση αυτή είναι αρρηκτως συνδεδεμένη με την έννοια της δοκιμαστικής υπηρεσίας και περιλαμβάνεται σιωπηρά στο άρθρο 34, παράγραφος 3, του ΚΥΚ. Η προϋπόθεση αυτή ανταποκρίνεται εξάλλου στις απαιτήσεις που θέτουν οι γενικές αρχές της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και το καθήκον αρωγής, το οποίο αντανάκλα την ισορροπία των αμοιβαίων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που δημιούργησε ο ΚΥΚ στις σχέσεις μεταξύ της δημοσίας αρχής και των δημοσίων υπαλλήλων. Η προϋπόθεση αυτή σημαίνει στην πράξη ότι ο δόκιμος υπάλληλος πρέπει όχι μόνο να τυγχάνει των κατάλληλων υλικών συνθηκών, αλλά και των ενδεδειγμένων οδηγιών και συμβουλών, ανάλογα με τη φύση των ασκουμένων καθηκόντων, προκειμένου να είναι σε θέση να προσαρμόζεται στις ειδικές ανάγκες της θέσεως την οποία καταλαμβάνει (σκέψη 95).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 12 Δεκεμβρίου 1956, 10/55, Miroseovich κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 111· Πατρινός κατά ΟΚΕ, όπ.π., σκέψεις 20 και 21· Kupka-Floridi κατά ΟΚΕ, όπ.π., σκέψη 44· ΠΕΚ, 30 Νοεμβρίου 1994, Τ-568/93, Correia κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-857, σκέψη 34

Εν προκειμένω, η δοκιμαστική υπηρεσία πραγματοποιήθηκε υπό κανονικές συνθήκες και ο προσφεύγων έτυχε πλαισιώσεως ανάλογης με τις απαιτήσεις των καθηκόντων που του είχαν ανατεθεί (σκέψη 96).

Μολονότι είναι αληθές ότι στον δόκιμο υπάλληλο πρέπει να παρέχονται εκ μέρους των προϊσταμένων οι κατάλληλες οδηγίες και συμβουλές, ωστόσο κάθε υπάλληλος και δόκιμος υπάλληλος, ιδίως όταν ανήκει στην κατηγορία Α, πρέπει να γνωρίζει, σε περίπτωση αμφιβολιών, να ρωτά τους ανωτέρους του ή/και τους συναδέλφους του όσον αφορά την τηρητέα συμπεριφορά, να τους υποβάλλει την εργασία του πριν από την αποστολή της κ.λπ. (σκέψη 100).

Δεν υφίσταται καμία υποχρέωση για τη διοίκηση να απευθύνει, οποτεδήποτε, προειδοποίηση στον δόκιμο υπάλληλο του οποίου οι επιδόσεις δεν κρίνονται ικανοποιητικές. Εν πάση περιπτώσει, ο προσφεύγων ενημερώθηκε σαφώς, επανειλημμένως, για τις ανεπάρκειες της εργασίας του. Συναφώς, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το δικαίωμα του δοκίμου υπαλλήλου να εκπληρώνει τη δοκιμαστική υπηρεσία υπό κανονικές συνθήκες διασφαλίζεται επαρκώς με μία προφορική προειδοποίηση, επιτρέπουσα σ' αυτόν να προσαρμόζει και να βελτιώνει τις επιδόσεις του ανάλογα με τις απαιτήσεις της υπηρεσίας (σκέψη 102).

Παραπομπή: Πατρινός κατά ΟΚΕ, όπ.π. σκέψη 19· ΔΕΚ, 13 Δεκεμβρίου 1989, C-17/88, Πατρινός κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1989, σ. 4249, συνοπτική δημοσίευση, σκέψη 32· Kurka-Floridi κατά ΟΚΕ, όπ.π., σκέψη 48

Επί του τετάρτου λόγου που αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

Σύμφωνα με τις αρχές του ΚΥΚ που διέπουν την πρόσληψη και τη δοκιμαστική υπηρεσία, η διοίκηση διαθέτει ευρύ περιθώριο όσον αφορά την εκτίμηση των ικανοτήτων και των παρεχομένων υπηρεσιών του δοκίμου υπαλλήλου με γνώμονα το συμφέρον της υπηρεσίας. Επομένως, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να υποκατασταθεί στην κρίση των θεσμικών οργάνων όσον αφορά την εκτίμησή τους για το αποτέλεσμα της δοκιμαστικής υπηρεσίας και την αξιολόγηση της ικανότητας ενός υποψηφίου για οριστική μονιμοποίηση στη δημόσια κοινοτική υπηρεσία, εκτός της περιπτώσεως της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ή της καταχρήσεως εξουσίας (σκέψη 112).

Παραπομπή: Munk κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 16· Tréfois κατά Δικαστηρίου, όπ.π., σκέψη 21· ΔΕΚ, 5 Απριλίου 1984, 347/82, Alvarez κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 1847, σκέψη 16· ΔΕΚ, 15 Μαΐου 1985, Πατρινός κατά ΟΚΕ, όπ.π., σκέψη 25· ΔΕΚ, 13 Δεκεμβρίου 1989, Πατρινός κατά ΟΚΕ, όπ.π., σκέψη 33· Kurka-Floridi κατά ΟΚΕ, όπ.π., σκέψη 52

Πρέπει να υπενθυμιστεί η διαφορά που υφίσταται μεταξύ μιας αποφάσεως περί μη μονιμοποιήσεως ενός δοκίμου υπαλλήλου και της καθαυτό απολύσεως ενός μονίμου υπαλλήλου. Στην τελευταία αυτή περίπτωση επιβάλλεται η διεξοδική εξέταση των λόγων που δικαιολογούν τη διακοπή μιας υφισταμένης σχέσεως εργασίας, ενώ στις αποφάσεις περί μονιμοποιήσεως των δοκίμων υπαλλήλων η εξέταση αφορά την

ύπαρξη ή όχι ενός συνόλου θετικών στοιχείων από τα οποία να προκύπτει ότι η μονιμοποίηση του δοκίμου υπαλλήλου είναι προς το συμφέρον της υπηρεσίας (σκέψη 113).

Παραπομπή: Tréfois κατά Δικαστηρίου, όπ.π., σκέψη 25

Εν προκειμένω, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελής λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως (σκέψη 119).

Όσον αφορά την φερομένη παράβαση της υποχρέωσης αρωγής την οποία υπέχει η Επιτροπή από το άρθρο 24 του ΚΥΚ, η υποχρέωση αυτή αφορά την εκ μέρους του θεσμικού οργάνου υπεράσπιση των υπαλλήλων έναντι ενεργειών τρίτων και όχι έναντι πράξεων προερχομένων από το ίδιο το θεσμικό όργανο, των οποίων ο έλεγχος εμπίπτει σε άλλες διατάξεις του ΚΥΚ (σκέψη 120).

Παραπομπή: Munk κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 21· ΠΕΚ, 23 Νοεμβρίου 1995, Τ-64/94, Μπενέκος κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-769, σκέψη 65

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή.